

אלו טרפות פרק שלישי חולין

ואיזהו כרס החילונה בקר החופה את רוב הכרס. ואל"ת אם קן חקר להו מ"ה טרפות דבשר החופה את רוב הכרס הוא משב שמענה דברים פירקין ובריב פירקין (דף מג.) פירשתי: **רובא** ולא היו טפח פשיטא. פי' פשיטא דרוב מועיל לכלי עלמא וקלת ירימה מאי קא משני

בוקי סריקי הכי אמר רב נחמן "מקום הרבק אפילו ניטל כולו כשר והוא שנשתייר בו כדי תפיסה וכמה אמר אביי במלא *במדא בתורא: הכרס הפנימי: אמר רב יהודה אמר רב *העיד נתן בר שילא ריש שבחיא דצפורי לפני רבי משום רבי נתן אי זו היא כרס הפנימי סניא דיבי וכן אמר רבי יהושע בן קרחה סניא דיבי רבי ישמעאל אמר איסתומכא דכרסא רב אסי אמר רבי יוחנן מקום צר יש בכרס ואיני יודע איזהו אמר רב נחמן בר יצחק נפל כרסא בבירא אמר רב אחא בר רב עויא אמר רב אסי מן המיצר ולמטה *רבי יעקב בר נחמני אמר שמואל מקום שאין בו ימירת רבי *אבינא אמר גניבא משמיה דרב טפח בושיט סמוך לכרס זו היא כרס הפנימית *אמרי במערבא משמיה דרבי יוסי בר חנינא יכל הכרס כולו זו היא כרס הפנימית ואיזהו כרס החיצון בשר החופה את רוב הכרס רבה בר רב הונא אמר מפרעתה מאי מפרעתה אמר רב אייבא היכא *דפרעי מבחי בנהרדעא עבדי כרבה בר רב הונא אל" רב אשי לאמימר כל הני שמעתינא מאי אל" כולוהו שייכין ברבבה בר רב הונא ודרב אסי א"ר יוחנן מאי אל" כבר פירשה רב אחא בר עויא ודרבי אבינא ודרבי מערבא מאי אל" הני ודאי פליגי: רבי יהודה אומר בגדולה כי:

לא לריבא דלויכא טפח מאי קא משני דתימא עד דמיקרע בה טפח לא הוה טרפה והמאי ס"ל למומר הכי ורבינו מנחל גרים דלויכא טפח ומשאו ורואה לפרש רובא דלא הוה טפח היינו נשאיין בכל הכרס טפח ולכן פריך שפיר פשיטא דלא בעי טפח שהרי אין בכולה טפח ומשני כגון דלויכא טפח ומשאו מהו דתימא כיון דלויכא בכולה טפי מטפח לא מיטרפא עד דמקרע טפח:

קלא א מ"י פ"ז מהלכות שמיטה הלכה ע"ז סמג ע"ז ג' ט"ז ע"ז י"ד סימן טו ט"ז ע"ז

קלא ב ג' מ"י ט"ז ע"ז ה' כ' ו"ז ע"ז ט"ז ע"ז סמג ע"ז ט"ז ע"ז י"ד ע"ז ט"ז ע"ז

קלא ג ד' מ"י ט"ז ע"ז ה' כ' ו"ז ע"ז ט"ז ע"ז סמג ע"ז ט"ז ע"ז י"ד ע"ז ט"ז ע"ז

לכשתמתה

התנווד על טפח. כשתקיף הסלע בחוט וימתה החוט יהיה צארכו הטופח: **מחמץ** כגמולא בנבוי בית הכוכות כלל אחד כשרה. אבל בתוספת אפילו מלך אחד שלא נקב מעבר לעבר טרפה ג' קד פירש רש"י במקום אחר ואפילו אם תמלא לומר דאין סברא שיהא טרפה האיל ולא יקב אלף חזי עור מליטי למומר כדלית יקב וחיישי' שטח הברייתא כי היכי דחיישי' [גבי וטע] בריש פירקין (דף מג.) למאן דחיישי' לספק דרוסה והא דקמי' בזהיתין המסס זבית הכוכות שנקבו לתוך דמשמע דבעינן נקב מפולש לאו דוקא לתוך שיהא מפולש אלף כלומר לתוך כלפי חוץ ולפניו נקבו זה לתוך זה והא דקאמר מלך אחד כשרה בעובי בית הכוכות ריבן לפרש ד' אוחו לך אחד מנפנים כלפי הריעי' רלי' לך שצחון כלפי חלל הגוף אפילו לא יקב כלל אלף כגמולא מחט בחלל הגוף טרפה דלומר נקוב נקוב ואלתא' ואין כרחה לר"ת לומר שיהא טרפה ה' בלא יקב אלא חזי העור של תוסס ונראה לו דההכס נמי מלך אחד כשרה והא דנקט בעובי בית הכוכות כשרה אחד כשרה רבוחא קיימא ע"ז לפי שיש לו שני עורות וקמשמע לן דאמ"נ שיקב עור אחד שלם אפילו הכי כשרה עד שיקב שניהם והגב דנקט מלך אחד כשרה נקט נמי משני לדון טרפה אמ"נ דמילתא דפשיטא היא ועוד אומר ר"ה דהאי נמי מיוס היא רס"ד אמנא אפילו משני לדון כגון שיקב שני העורות כשרה לפי שזכב ט"ג המסס ומרובק שם כבומן "הוא הדון דאוחו דבקות מגין שלא ילא הריעי' מדי דהוה אלחולת שיקבה וירכס מעמידין אותה דכשרה א"ף משמע לן" הכא דטרפא ואל"ת הא אמרין בזהה מדליקין (שם דף לו.) גבי הנהה חלת מילי דלישתא שמייה הובלילא כי כסי ובי כסי הובלילא למאי נפקא מינה למחט שגמולא בעובי בית הכוכות והשתא מאי נפקותא איהא הא בתיבויא אמרין מלך אחד כשרה משני לרדיס טרפה גם בהובלילא ו"ל דנפקא מינה שלא תטעה לפרש מה שאמר מלך אחד כשרה זהו בהובלילא דהיינו המסס שעתה קורין בית הכוכות אלב כמה שקרין עכשיו הובלילא היינו מה ששו רגילים לקרות בית הכוכות אפילו מלך אחד טרפה האיל ויקב עור שלם אי נמי שלא תטעה נמי בזהה לרדיס טרפה דהו' כמה שקרין אוחו עכשיו בית הכוכות הוא המסס אבל כמה שקרין עכשיו הובלילא הוא מהו [ז] שקרין מתחלה בית הכוכות אפילו משני לדון כשרה דהויא כמו מחולת שיקבה וירכס מעמידין אותה:

שימה מקובצת [ח] תיבות ואיני יודע מהו נמחק: [ז] בשנים אוחין אמר אבימי אנה נדרשעא אנה: [ג] קד פירש פי' רשי' במקום אחר ג' ב' ה' הברי' ופ' אילב בגול: [ד] צריך לפרש לאוחו: מנפנים: [ה] ואין נראה לר"ת לומר שיהא טרפה כשלא יקב: [ז] ק"ל דטרפה ואל"ת הא אמרי' ב"ה בהה מילין בני דגורו תלם: [ח] דהוא מה ששוו קורין מחללה:

[עין חוסי' לעיל מד ר"ס כדי וכו']

[חוספתא פ"ג]

פירא איסתומכא

[לקמן גכ']

[לעיל מד פ"ט]

[לקמן גכ']

[פירוש מקום שפוחין בו הכמה לוטילא קריבא כדלמדין שמיטה מטרופת כלומר שחטה. ערוך ערוך פ"ט ע"ז]

[גירסת הש"ס נקדדה]

[חוס' פ"ג] כחזות ע"ז לעיל מ"ז: [מסוס' לך שכת' ל"ז]

[ע"ע סיבך לעיל י"ב כ"ט] ר"ס פ"ט וכו' ע"ז סוס' [ח]

רבינו גרשום

בוקי סריקי נדרתה רוקים. בסרא בתורא במלא איבע בשור. או שנקרע רוב החיצונה. כלומר כרס החיצונה כדבעינן וישנא אחרינא כשרה פשרתין מן הכרס פשרתין אוחו. רובא פשרתין אוחו. וכל דפקרע רובא ולא היו טפח. כלומר הכרס החיצונה נקדרת קשייתא נידל בלע"ז. קשייתא בצפיא כ"ל כלומר כדעיייל תלת קשייתא עם שוירי האוכל שעליו כשאוכלין התמרים אין יכול לאכול (על הכל) [כולן] ונשאר על שפתי קשת מן הפירי והוא ציפאבלא ציפא ערוס [ג] בלא אכל

כרס פירשה רב אחא. דהייט מן המלך ולמטה והוא כנגד מפרעתה היא: ודרבי אבינא. דלמר כרס הפנימי בושיט רובא: ורבינו דלמרי כל הכרס כולו קרוי פנימי וידון נקבב משאו: מאי. וכיון דלא אפסיק הלכתא שבדין לתומרא וטרפינן בכל הכרס נקבב במשאו ככני מערבא ומיאה כל הק טרפות אכן לא טרופין למידין בתיבוייה דכל כמה דלא מישתכחן אולינן בשר רובא כדנפקא לן צפרק קמא (לשיל יא.) מהאליה תימיה ומקראי טובא ובסריכי דריאה משום שקרין בדוקין בתיבוייה: **גדולה משא** גדולה שבגדולות: כל שנקרע בה כו'. כלומר כל היכא דמשתכחא או טפח או רובא טרפה: **רובא פשיטא**. דרובו ככולו: **הכי גרסינן לא לריבא דרשויא טפח במשאו**. אי הויה משאו טפי מרובא: הוא מיקרע טפח: נקדרת. כמין ארובה עגולה ורוחב הקדיירה כסלע מוטבע רחב הוא: **שם טפחה**. אי הוא מושכו לכתא ולכתא שיכנס העוגל לאורך או לרוחב תמלא בו טפח ברוחב הקדיירה: **טלס** ציבוע

לא נקרע טפח אלא רובא פירשה. שניא ריבא שושניא אוחו האובים אלא יכלו ליה לטייל מיניה. וישנא אחרינא כשרה פשרתין מן הכרס פשרתין אוחו. רובא פשרתין אוחו. וכל דפקרע רובא ולא היו טפח. כלומר הכרס החיצונה נקדרת קשייתא נידל בלע"ז. קשייתא בצפיא כ"ל כלומר כדעיייל תלת קשייתא עם שוירי האוכל שעליו כשאוכלין התמרים אין יכול לאכול (על הכל) [כולן] ונשאר על שפתי קשת מן הפירי והוא ציפאבלא ציפא ערוס [ג] בלא אכל

גליון הש"ס
גמ' נקדדה כולל. וכן לקמן ע"ז פ"ט נקדד כמין טפחה. עירובין מ"ז ע"ז שמעתי שמקרינן כהנים. ט"ז דף ג' ע"ז וקדור כמין ארובה ונעדר ערך קד גרים נכל הני נכ' ולחין קדור:

הוא דלוחו כ"ל

(ח) אולי זיל הויה כנגד מפרעתה וכו' כ"ט

אלו מטרפות

פרק שלישי חולין

נא

עין משפט נר מצוה

בדוע שלפני שחיטה . וטרפה : סוגל . קרושט"א : בידוע שהוא ג' ימים קודם שחיטה . ואם לקחה [א] בחור שלשה ימים היו מקח טעות ולר"ך המוכר להחזיר לו מעותיו : **לא סוגל פי סמכה** . איכא לספקי אי קודם מקח היו אי לאחר מקח היו ועל הטבח [ג] שהוא מוליא מידו דמסתמא כל כמה דלא יחזי זוזי לא יחזי ליה חיותא ועליו להביא רחיה שקודם מקח הוא דמספיקא לא מפקיקן ממונא מחזיקיה : למאי נפקא מיניה לא נרסין : **הסס ליכא מידי למיסרך** . כשנמלא נקב בלא מחט כשהדס ואלא הוא מתקתא בלגומות הבשר והולך לפי שאין לו היכן לידבק : **מיסרך הוא סריך** . רבס בצמט : **רב עורלא שמי** . הדס עורלא שמי : **שלה ליש** . אכ"י דליתי לגביה : **מפטייר כנסיות אלא** . מתיב ומוליא תלמודים ומאספס ומעמידים לילך מבית המדרש : **לפילא מרבי רבא** . מר' יהודה הגשוי : **רב הונא לטוראס ור' יוסי מדראס** : **מחט שנמלאה בטובי צית הכסופה** . שנפלים : **מזל אחד** . שלא היטה נראית מבחור : **וספכה** . לבית הכסות לדר החילון : **ומלא** . על המחט כנגד פיה מבחור קורט דס : **אמר אס אין מכה** . זו יולאת לחון דס זה מנין כאן : **טרה טריה להסוף גברא** . כמה הטרפת לאותו האיש על עגמו היה אומר שטרעירו זה זה לבא אלנו ליטנא אחרינא טרה טרייה כמו דטרייה לרישיה דלמחן לעיל (דף מה) כלומר בהס טרחתי לבא שאין כאן דבר חדוש : **למטלה** . בגג : **למטס** . על הארץ : **אין חוששין** . הואיל ולא ראיעה טפלה אין חוששין שמה כתרסקו אבריה להסותה מעת לפת דקין נפולה ורסוקת אברים דלמרינן במתניתין (למנן ט) גבי עוף אס שסתה מעת לפת ושסתה כשרה ובקופלת מוליה לא חיישין להי : **הסוף נדיא דהוה ליש להכניא** . בגג והוה גרייה בגג : **הוא חוסלא** . שגורים קלופים : **באיטומא** . כנגד פי ארובה למטה צבית : **דגר** . קפן : **מסוס דאיה לס מידי למסרך** . שלא קבלה דרך ארובה אלף צבירי הגג מסוכת עגמה ככתלים וקופלת ומהניא לה סריכת הכתלים שמסוכת צבירה קלת : **וסאי ליש ליס מידי למיסרך** . שהארובה אינה סמוכה לכותל : **דאמדה נפסה** . אס גובה דס ויטר מזלי אינה קופלת : **דסו שדרן כרעיה כתרתייהא** . רגליה האחרונים היו נגררין אחריה : **שיגרונא** . קרפ"א : **להכנה כרב יימר** . דלא מיוזקקין למצדק שאר התפס מצד (אחד) אחר . גביר פי הכנה שיש פני המכה והיה בו סכ"ס . ושקודם שיקנאו היה בו אפס וממחר היכי דמי שבתוך ב' ימים שיקנאו שחטו ומצא פי אחרותך אירע מהם והגלגל פי המכה בידוע שיקודם שיקנאו היה בו ומקחו סקח פשתא לא והגלגל פי המכה והו אומר ברשותך אירע לא היה ואמר ברשותך אירע לא החוציא מחבור עליו להביא פדים שברשות מוכר אירע לה ואם לא יבוא עדים [ה] יטבע המכר שלא אירע לה ברשותו תפסור : אי הכי כולד נקבוי נמי ליבעו קודם על כלום ניקבה היראה משני צדדין [מינ] פסול עד דאיכא קודם דם מצד אחד : שאני הכא דאיכא מחט . ואם איכא אירע קודם שחיטה סיבוי הוה מסבאי הוה בןהן בןהן . אפי' פסול ריוסוקי אברים כו' . כלומר אין חוששין שמה שנקפחה למטה סיבוי אבריה משום דאפדה נפשתייהו וישאל באיטומא . אלוסרין כנגד הודו דאחרותה קא שרין כרעא כתרתייהא כו' כלומר מנחת רגליה אחרת ולא היתה יכולה לפסע כדרך כל הבהמה . שיהרגו הוא דנקיס לה תרילי כלומר וכשרה לאחר זמן . כשנגבנה סמכא חולי . וסמוחו וקימי אפ"י : ציטרא בעלמא הוא דנקיס לה תרילי : דתקין נבבי כלומר כשנגבנה בחמה תקת בלילה משליכין אתון אמתוהו שרדו לה . אחריתיה רואי חיישין דאחריתיה לבעלים בלילה דרך כותל בלא ידיעת בעלים חיישין משום ריוסוקי אברים דרואי כשמשליכין אתון אין חוששין עליה אם נתרסק : חשוכה מעלייתא עבדי ואין מרסקין אתו . בית הרהם אין בו משום ריוסוקי אברים כלומר כשנעלר

המוציא מחזירו עליו הראיה . פירוש על הלוקח להביא רחיה שברשות מוכר נטרפה [ד] א"ע"פ שלא נתן מעות עדיין כאן נמאלו וכאן היו כדלמחר בסוף פרק המדיר (כתובות דף ע"ו) והוא דקרי ליה מוליא משום דמסתמא כל כמה דלא יחזי זוזי לא יחזי ליה חיותא והקשה ה"ר י"ט דבגדה פרק הרואה כתם (דף נח) תניא דדקה עגמה חלוקה והשלימה לחברתה היא טהורה ומכרתה חולה ומפרש רב שסת דלענין דינא חנן ללא מימיבא חברתה לכבס הבגד וחמלו לא אמרינן כאן נמאלו וכאן היו כמו גבי בהמה דהכא וגבי מומין לסוף המדיר וי"ל דלא דמי דודאי כדי לקיים המכר [ה] ובקדושין כשרא הוא דלמרינן הכי שאומר המוכר ללוקח קח פרתך שברשותך נטרפה והאז אומר לבעל קח תאסך שברשותך טולד המוס ואין לנו לבעל המענה הזה אבל גבי חלוק ליכא למימר הכי ועוד גבי חלוק שלולס הוא ברשות הראשונה בעלת חלוק שלא בא ליד השניה בצורת מוכר אלא בצורת שאלה ולא שייך למימר ברשות שאלה נמאלת ולא ברשות בעלת חלוק : **כיון** דאיכא מחט מסרך הוה סריך . ה"ה קין וכל דבר חדש מדקאמר התם ליכא מדי למיסרך : **דגר** . גפיל . ולא היה דלקמן פסקין להלכה אפילו בדיקה לא צבי : **דקון** . שגנן כרעיה כתרתייהא . לא כשפילה מיירי : **נפל** . לארעא חוששין . אף על גב דכשפילה צבינן עד שיפול מעשרה טפחים כדליתא בפרק סור שנגה חת הפסח (ג"ץ דף כ"ג) ומכריסא דטורא עד ארעא ליכא אלף ארבעה טפחים כדלמחר התם (דף נח) מ"מ חיישין התם משום דכפיל מחמת ההכאה שמגמין זה את זה :

קלח א מיי' ס"ב מהי' מריה הלע"ו סגנ עשין פכ טושי' מ"ט ס"י' כלב סש"י' יא' [וכד אלסם עוד כצ"ב פקדו דף נא'] קלח בג מיי' פ"ס מהי' שמרטה הלכ"ע טמנ עשין פכ טושי' יו"ד ס"י' נח טפ"ף יא' :

קמ ד מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב ו מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נח טפ"ף יא' :

קמב ח מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב ט מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב י מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב יא מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב יב מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב יג מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב יד מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב טו מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב טז מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב יז מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב יח מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב יט מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב כ מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב כא מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב כב מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב כג מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב כד מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב כה מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב כו מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב כז מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב כח מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב כט מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

קמב ס מיי' סס הלי' סגנ סס טושי' יו"ד ס"י' נב טפ"ף יא' :

[ג'ל סריח]

הנהגות הב"ב (ה) רש"י ד"ה וספי' לא בגבשי דהויא כסף כלי' ומתב לא ממחן :

[ג' העדוק ערך ג'ג'ן שיהיה וספי' המוסף דנגלשן זיני כחף הירך וכו' כשמתחיל נקלה שדוולא]

רבינו גרשום אובל(ב) כלומר אובל(א) : משני צדדין טרפה . וזהו שקבוע לחין ונסמא עליו קודם דם בחוף התפס מצד (אחד) אחר . גביר פי המכה שיש פני המכה והיה בו סכ"ס . ושקודם שיקנאו היה בו אפס וממחר היכי דמי שבתוך ב' ימים שיקנאו שחטו ומצא פי אחרותך אירע מהם והגלגל פי המכה בידוע שיקודם שיקנאו היה בו ומקחו סקח פשתא לא והגלגל פי המכה והו אומר ברשותך אירע לא היה ואמר ברשותך אירע לא החוציא מחבור עליו להביא פדים שברשות מוכר אירע לה ואם לא יבוא עדים [ה] יטבע המכר שלא אירע לה ברשותו תפסור : אי הכי כולד נקבוי נמי ליבעו קודם על כלום ניקבה היראה משני צדדין [מינ] פסול עד דאיכא קודם דם מצד אחד : שאני הכא דאיכא מחט . ואם איכא אירע קודם שחיטה סיבוי הוה מסבאי הוה בןהן בןהן . אפי' פסול ריוסוקי אברים כו' . כלומר אין חוששין שמה שנקפחה למטה סיבוי אבריה משום דאפדה נפשתייהו וישאל באיטומא . אלוסרין כנגד הודו דאחרותה קא שרין כרעא כתרתייהא כו' כלומר מנחת רגליה אחרת ולא היתה יכולה לפסע כדרך כל הבהמה . שיהרגו הוא דנקיס לה תרילי כלומר וכשרה לאחר זמן . כשנגבנה סמכא חולי . וסמוחו וקימי אפ"י : ציטרא בעלמא הוא דנקיס לה תרילי : דתקין נבבי כלומר כשנגבנה בחמה תקת בלילה משליכין אתון אמתוהו שרדו לה . אחריתיה רואי חיישין דאחריתיה לבעלים בלילה דרך כותל בלא ידיעת בעלים חיישין משום ריוסוקי אברים דרואי כשמשליכין אתון אין חוששין עליה אם נתרסק : חשוכה מעלייתא עבדי ואין מרסקין אתו . בית הרהם אין בו משום ריוסוקי אברים כלומר כשנעלר

ס"א הכה על ראשה אדם שיהי אוחז בידו כשנע אחר והכה על ראשה של כמה והלכה לה השטע עד זנבה או שכה כלפי אדם או הגיע השטע עד כלפי ראשה ולא יחמא שכה על ראשה של כמה וק"ל כפי פסושים מתיקס

ס"א הכה על ראשה אדם שיהי אוחז בידו כשנע אחר והכה על ראשה של כמה והלכה לה השטע עד זנבה או שכה כלפי אדם או הגיע השטע עד כלפי ראשה ולא יחמא שכה על ראשה של כמה וק"ל כפי פסושים מתיקס

ס"א הכה על ראשה אדם שיהי אוחז בידו כשנע אחר והכה על ראשה של כמה והלכה לה השטע עד זנבה או שכה כלפי אדם או הגיע השטע עד כלפי ראשה ולא יחמא שכה על ראשה של כמה וק"ל כפי פסושים מתיקס

אלו מטרפות פרק שלישי חולין

נב

עין משפט
נר מצוה

חול הדק לא חיישין. דמישתיק ואינו נכבש לעולם : **חול הגם** . אכניס גדולות שבו מוסקין העוף כשנפול עליהם : **אבק דרכים** . גם הוא נכבש ונעשה קשה : **חיבנא** . אישתרי"ס בלע"ז תכן של מקיס ושעורים : **בוגא** . חבילה : **חמי** וכל דמיניסו . כגון שיופן שהוא קשה חיישין אם נפל עליהם :

קנה א מ"י פ"ט מלכות
שקוס גלגולו סנה
עשין סג קו"ע ז"ד
סימן ח ט"ף ח :
[ע"י כ"ש יבמות ס"ג ד"ס
חולין]
קנה ב ג מ"י פ"ט מהל'
שמיטת גל"ס סנה
עשין סג קו"ע ז"ד ס"ו
ד"ס ט"ז ח :
קנה ד מ"י פ"ט מהל'
שמיטת גל"ס סנה
עשין סג קו"ע ז"ד ס"ו
ד"ס ט"ז ח :
[ג' הערך ע"י סתן ב'
וכל מיני קפניות לא
חיישין לבר מיוצאי
הרפזי וכן קפן בערך
סוף ד']
קנה ה מ"י פ"ט מהל'
שמיטת גל"ס סנה
עשין סג קו"ע ז"ד ס"ו
ד"ס ט"ז ח :
קנה ו מ"י פ"ט מהל'
שמיטת גל"ס סנה
עשין סג קו"ע ז"ד ס"ו
ד"ס ט"ז ח :

קמניות אין בהן מאוס ריסוק אכניס כו' . אית ספרים דגרסי
בתר הכי חמלי אין בהם מאוס ריסוק אכניס חפלי
יש בהם מאוס ריסוק אכניס וכן ח' לגרסת הקונטרס משמע דלא
הוו ככלל קמיות "וי"ל דקמיות מיירי בדברים דקים כמו עששים ואורז

ודומן : **דא** רב נמי גיטראל
קאלר . מעיקרא הויא אחי ליה דרב
שפיר דלמלא לא ח' חשיב גיטראל
אבל כיון דחשיב הואו דרב כהגא
נבלה משום גיטראל דידיה נמי נבלה
הוא : **א** הכי היינו דרב . לאלו דרב
ממש דהויא דרב לאו גיטראל הוא
ודיהו הוי גיטראל ונבלה אלא כלומר
ז' מרב הוא לכו למפשטי דהא עדיפא
מדרב : **סברי** מרתח רתח . אבל
אי כשו מיניה חדא אפילו אי מכשר
בתרתו לא רתח בתהו שפליס להחמיר
ובסוף פרק שני דזמח"ס (דף ז') אין
מתישב כמו צכאן גבי הא דבעי
מיניה לוי מרבי כוית למחר בתוך
לרבי יהודה מחי :

נעקרה ללע טרפה . פירס
קונטרס אפילו בלא
אסיה ור"ס מפרש עם האסיה
דהא משמע לעיל בלא חוליא
ליכא מחן דטריף עד דליכא רוב
ללעות דפרין לרב כהנא ולרב אבי
מעולא בר רבי זכאי ומרבי יוחנן :
אלימא

ג' חוקי בנ"ה שולח ב'
ר' זכאי אמר . רש"י

חול הדק לא חיישין חול הגם חיישין אבק
דרכים חיישין חיבנא ועביד בוגא חיישין
לא עביד בוגא לא חיישין חמי וכל דמיניהו
חיישין שערי וכל דמיניהו *חיישין *כל מיני
קמניות אין בהם משום ריסוקי אברים לבר מן
רוביא חימצי אין בו משום ריסוק אברים
חפצי יש בו משום ריסוק אברים כללא
דמלתא כל מירי משתיק אין בו משום ריסוק
אברים רב אשי שרי אמימר אסר בחד גפא
דכולי עלמא לא פליגי דשרי בי פליגי בתרי
גפי מאן דאסר אמר לך חיבי ניקום ומאן דשרי
אמר לך אפשר דניקום אעיקבי דגפי ואיכא
דאמרי בתרי גפי כ"ע לא פליגי דאסר כי
פליגי בחד גפא מאן דשרי אמר לך אפשר
דפרח בחד גפא ומאן דאסר כיון דבהאי לא
מצי פרח בהאי נמי לא מצי פרח והילכתא
*בתרי גפי אסר בחד גפא שרי : נשתברו
רוב צלעותיה : תנו רבנן יאלו הן רוב
צלעות שש מכאן ושש מכאן או אחת עשרה

ג' מהל' ט"ף א'
חיישין

מכאן ואחת מכאן אמר עירי יומחצין כלפי
אמר רבי יוחנן יובצלעות גדולות שיש בהן מוח אמר עולא בן זכאי אמר
נעקרו ברוב צד אחד נשתברו ברוב שני צדדין רבי יוחנן אמר
יבין נעקרו בין נשתברו ברוב שני צדדין אמר רב נעקרה צלע וחוליא
עמה פרפה אמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב נעקרה צלע מכאן וצלע מכאן
וחוליא קיימת מהו אמר להו גיטראל קאמרתו והא רב נמי גיטראל קאמר
כי קאמר רב צלע בלא חוליא והא צלע וחוליא קאמר *צלע וחצי חוליא מבלל
דרב כהנא ורב אסי צלע בלא חוליא אמרי ואמר להו גיטראל קאמרתו והאמר
עולא בן זכאי אמר נעקרו ברוב צד אחד נשתברו ברוב שני צדדין אמר לך התם
זה שלא כנגד זה הלא זה כנגד זה והאמר רבי יוחנן ברוב שני צדדין וברוב
שני צדדין א אפשר דלא קיימה חד מיניהו זה כנגד זה התם בוכנא בלא אסיתא
הבא בוכנא ואסיתא אי הכי היינו דרב לא שמעו להו דרב וליבעו מיניה דרב
סברי *ליבעו מיניה חדא דפריש לן תרתיה דאי בעינן מיניה חדא הניחא אי אמר
לן טרפה כל שכן תרתיה אי אמר לן כשרה אכתי תרתיה קא מיבעיא לן אי הכי
השתא נמי דקא בעי מיניה תרתיה הניחא אי אמר להו כשרה כל שכן חדא
ואי אמר להו טרפה אכתי חדא מיבעיא והא סברי אם כן מירתח קא
רתח חדא טרפה תרתיה מיבעיא והא קא אמרי ליה ולא רתח כיון דקאמר
להו גיטראל קאמרתו היינו ריתחיה *אמר רבה בר רב שילא אמר
רב מתנא אמר שמואל נעקרה צלע מעיקרה וגולגולת שנחבסה ברובה ובשר
החופה את רוב הכרס ברובו טרפה נעקרה צלע מעיקרה טרפה ורמינהו
כמה

שיימה מקובצת
[6] שלא נדבק אלא בנה
אחת ופרח כשהוא :
[7] הלכך כשנפול נחבס
בנפילה גרידא הס"ד :
[8] ה"ל או י"א מכאן
ואחת מכאן ורוב צלעות
קפיות המטות לצד
האליה לא חשיב הס"ד :
[9] נעקרה צלע מכאן
ורצלו כשהוא מכאן
וחוליא קיימת מהו :
[10] הוי צלע שכבר
נשפחה ונבלה וקרי :
[11] היינו דרב משמע
ליה דבתרא : [12] וליבעו
מיניה כירב בחדיא דהא
מרת אכתי לא קפא להו
ותרתיה קבעו מיניה :
[13] וכן גרסת הקונפ"ס :
[14] דהיינו לא חשיבא
ה"א דרב כינסרא אבל :
[15] כלומר מרב דהא
לד לפשט :

מכאן ושש מכאן או אחת עשרה
מכאן ושש מכאן אמר עירי יומחצין כלפי
אמר רבי יוחנן יובצלעות גדולות שיש בהן מוח אמר עולא בן זכאי אמר
נעקרו ברוב צד אחד נשתברו ברוב שני צדדין רבי יוחנן אמר
יבין נעקרו בין נשתברו ברוב שני צדדין אמר רב נעקרה צלע וחוליא
עמה פרפה אמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב נעקרה צלע מכאן וצלע מכאן
וחוליא קיימת מהו אמר להו גיטראל קאמרתו והא רב נמי גיטראל קאמר
כי קאמר רב צלע בלא חוליא והא צלע וחוליא קאמר *צלע וחצי חוליא מבלל
דרב כהנא ורב אסי צלע בלא חוליא אמרי ואמר להו גיטראל קאמרתו והאמר
עולא בן זכאי אמר נעקרו ברוב צד אחד נשתברו ברוב שני צדדין אמר לך התם
זה שלא כנגד זה הלא זה כנגד זה והאמר רבי יוחנן ברוב שני צדדין וברוב
שני צדדין א אפשר דלא קיימה חד מיניהו זה כנגד זה התם בוכנא בלא אסיתא
הבא בוכנא ואסיתא אי הכי היינו דרב לא שמעו להו דרב וליבעו מיניה דרב
סברי *ליבעו מיניה חדא דפריש לן תרתיה דאי בעינן מיניה חדא הניחא אי אמר
לן טרפה כל שכן תרתיה אי אמר לן כשרה אכתי תרתיה קא מיבעיא לן אי הכי
השתא נמי דקא בעי מיניה תרתיה הניחא אי אמר להו כשרה כל שכן חדא
ואי אמר להו טרפה אכתי חדא מיבעיא והא סברי אם כן מירתח קא
רתח חדא טרפה תרתיה מיבעיא והא קא אמרי ליה ולא רתח כיון דקאמר
להו גיטראל קאמרתו היינו ריתחיה *אמר רבה בר רב שילא אמר
רב מתנא אמר שמואל נעקרה צלע מעיקרה וגולגולת שנחבסה ברובה ובשר
החופה את רוב הכרס ברובו טרפה נעקרה צלע מעיקרה טרפה ורמינהו
כמה

[גמ' ונח']

[לעיל מב']

במה שנספחה חלמנעיה חתם
וחוליא עמה הרי ללע שכנגדו נמשכה ח' ונפלה וקרי לה רב טרפה : **והאי חוליא** . והללע שכנגדה מחוברת יפה בחתי חוליא קיימת : **מכלל**
דרב כהנא ורב אסי . ללע מכאן וללע מכאן וכל החוליא קיימת בשו מיניה דאי ללע וקלת חוליא הא שמעין ליה דלמר דאפילו בחדא
מיטרפא ולינהו בשו תרתי אלא ודאי ללע בלא חוליא קבעו מיניה : **ואמר רב** . איהו עלה גיטראל קאמרתו דאפילו נבלה נמי הויא בתמיה :
***ואמר עולא וכו'** . אלמא רוב בעינן למיטרפא וכל שכן דכדחל לא מקריא נבלה : **ולרבי יוחנן** . דלמר חף נעקרו לא מיטרפא עד דליכא רוב שני
צדדין וכי מעיקרו שם מימין ושם משמאל ואפילו אלו ללע הולוא ואלו ללד האליה אי אפשר ללע הוי אלמנעית זה כנגד זה ואפילו הכי בעינן רובא
למיטרפא וכל שכן שכן כדחל לא מקריא נבלה דבשלמא מעיקרא הוה ח"י דרב ללע וכולה חוליא קאמר ולינהו בשו מיניה ללע וקלת חוליא מכאן
וכן מכאן ומלמנעיה של חוליא קיימת לכל השתא דלמנעיה דרב ללע וכו' חוליא קאמר ולינהו בשו מיניה ללע בלא חוליא קבעו מיניה ליה וקלת ליה
עלה גיטראל קאמרתו קשיא לן הא דרבי יוחנן ומשני התם רב כהנא ורב אסי : **בוכנא ואסיתא** . כלומר ללע וקלת חוליא ורבי יוחנן ללע בלא
חוליא : **אי סבי** . דרב כהנא ורב אסי ללע וקלת חוליא אמרי היינו דרב ז' הא שמעין ליה דכדחל נמי טריף ומאי חיבינו להו בתרתיה : ***אסיתא** .

דבור זה שייך קודם
ד"ה א"ס

[צ"ל האמת]

חור שבחוליא שהללע תחוב בו היינו בחתי חוליא : **ולבינו מיניה זכרוב בחדא** . דהא חדא אכתי לא קאמר להו ותרתי קבעו מיניה : **סברי אס**
כן מירתח קא רתח . ממהדורי דרב מלין למפשט מאי דינא דחדא דאי מהדר לן כשרה כל שכן חדא וחי מהדר לן טרפה בלא ריתחא
פשיטין מיניה דכדחל סבירא ליה כשרה דאי סבירא ליה כשרה נמי טרפה כי בעינן בתרתיה מהדר לן כשרה ללע וקלת חוליא טרפה תרתיה
מיבעיא לכו לכו אבל אי בעינן מיניה חדא אפילו כשרה ליה כשרה ללע וקלת חוליא טרפה תרתיה כשרה ללע וקלת חוליא טרפה תרתיה
אי היסק אלדעתיה דבתרתיה טרפה : **והא** . בשו מיניה בתרתיה וסבירא ליה דכדחל נמי טרפה כדלמר רב לעיל נעקרה ללע וחוליא עמה ואוקימנא
חתי חוליא ואפילו הכי לא אהדר להו כריתחא דנפשו מינה לעקירת חדא : **כיון דקאמר רב** : **גיטראל קאמרתו** . בתמיה היינו ריתחיה דהכי
קאמר להו הא לא איבעי לכו למיבעי נבלה נמי הויא אלא כדחל טרפה : **מעיקרא** . אפילו בלא אכיתא : **נחבסה** . מיניל"א ולא נפחיתה :

רבינו גרשום
דלא משתיק : רבוקה
אמימר אסר . כלומר עוף
אחריון אחר ברוב
דחשיב משום ריסוק
אברים : בחד גפא כולי
עלמא לא פליגי דשרי .
כלומר דמיין אפיק
אחריון ולא משתיק
נפשיה : כי פליגי
בתרין נמי . כלומר דרב

בתרין נמי : אלו זק רוב צלעותיה שש מכאן ושש מכאן עשירין (ישלש) (ישחית) צלעות הן שיש בהן מוח ושחית עשרה הרוב . וסחצין כלפי שדרה כלומר חוכא אסירין : דאי נשתברו ברוב טרפה מחציתן כלפי שדרה :
נעקרו ברוב צד אחד כלומר ח' אפילו שבע שנשתברו אין טרפה עד שישתברו ברוב שני צדדין . והא רב כינסרא נמי קאמר כלומר נעקרה צלע וחוליא עמה דהיינו כינסרא : מכלל דרב כהנא ורב אסי צלע בלא חוליא קא אמרי
לומר דטרפתו וחי ודא שעשברה הוצע ותרתיחא קיימת ודא עולא בן זכאי א"כ נשתברו ברוב שני צדדין כלומר דאיהו טרפה עד שישתברו ברוב שני צדדין והא וכן כנגד זה ורביסרפא וחי
דא . דהא כיון דאמר ר' יוחנן ברבי שני צדדין וכן אפילו דלא קיימא חדא זה כנגד זה ורביסרפא וחי דאיהו טרפה עד שישתברו ברוב שני צדדין והא וכן כנגד זה ורביסרפא וחי
דאיהו טרפה חדא קעקרה ותרתיחא עמה . ורביע ליה דרב כלומר השתא דאמרת דרב כהנא ורב אסי אמרי צלע פלע סימן עם חוליא . ובוכנא בלא אסיתא כלומר שדרה ורביסרפא
אם לאמרי לבעו מיניה . דאי בעינן מיניה חדא אפילו אסר לן טרפה כשרה אם כן מירתח רתח כלומר אפילו אסר לן טרפה לא חשיבא למיבעי ליה חדא אם כן טרפה ח' דודאי [צ"ל] טרפה ח'
בעינן מיניה אלו טרפות מירתח רתח חדא טרפה תרתיה מיבעיא : שנחבסה לשון נשברה : כמה והרובין כשרה כלומר לענין נזיר נלחש שאינו נבלה אלא על פת שלם או על רוב בניינו או על רוב בניינו והגולגולת ולא רוב בניינו :
וכפא

(ה) א"ל לא נעקרו רק ששה טרפה נכתבו אין טרפה וכו' . (ז) נבלה ד"ל בן זכאי אמר נעקרו ברוב צד אחד כלומר דאיהו טרפה עד שישתברו ברוב שני צדדין .